

10 september

“En ik wierp mij neder voor zijn voeten om hem te aanbidden, maar hij zeide tot mij: Doe dit niet! Ik ben een mededienstknecht van u en uw broederen, die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God!”

Openbaring 19:10

Aanbidding willen we geven en niet zelden ook ontvangen. We zien het op het sportveld. De idolen op het groene gras weten velen in vervoering te brengen. Idols, idolatry, is letterlijk afgoderij. De bedragen die voor een voetballer van klasse worden opgebracht zijn de decadentie ver voorbij, maar wij blijven klappen. Tienduizenden scanderen hun namen. Het Olympisch goud flonkert en maakt de sportlieden in eigen ogen en vaak ook in onze ogen onsterfelijk. Het zijn niet alleen de sportlieden. De artiesten weten het stadion ook vol te krijgen. Natuurlijk zijn de kunstjes van profs en de artiesten knap en mag er best een keer geapplaudisseerd worden, maar waar ligt de grens tussen een waardierend compliment en aanbidding.

Johannes is diep onder de indruk van de dingen die hij heeft gezien. Het duizelingwekkende dat hij heeft mogen aanschouwen tijdens zijn gevangenschap op Patmos is onwaarschijnlijk. Het is wel begrijpelijk dat Johannes de boodschapper van al deze dingen op een voetstuk plaatst en nu neervalt in aanbidding.

Wat is aanbidding nu eigenlijk? Het is een houding van onderworpenheid, onderdanigheid, in de oudheid werd dat geuit door zich aan iemands voeten neer te werpen. In mildere vorm werd de hand of de ring gekust van degene die aanbeden werd. Feitelijk gaf men goddelijke eer aan een persoon. Daarmee werd de aanbidding tot afgoderij, dat is volledig in strijd met het gebod: “Ik ben de Here, Uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb. Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben” (Exodus 20:1). Het is verkeerd anderen te aanbidden dan de Here God. Het is eveneens verkeerd je de aanbidding te laten welgevalen. “Doe dit niet!” is het duidelijke woord van de engel.

Er worden soms grote bijeenkomsten op kerkelijk erf georganiseerd, ook daar zien we christen- artiesten en horen we de ervaren sprekers. Laten we oppassen en leren van de engel die hier zegt: “Ik ben een mededienstknecht”. Dat is onze plaats en positie, we zijn dienstknechten van God. Daar zijn we trots op.